

Věc C-857/19

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce

Datum doručení:

26. listopadu 2019

Předkládající soud:

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko)

Datum předkládacího rozhodnutí:

12. listopadu 2019

Stěžovatelka:

Slovak Telekom a.s.

Žalovaný:

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Najvyšší súd

Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky)

USNESENÍ

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) jako soud kasační v právní věci stěžovatelky: **Slovak Telekom, a.s.**, (*omissis*) se sídlem v Bratislavě, (*omissis*) [adresa sídla] (*omissis*), proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky** (Antimonopolní úřad Slovenské republiky), se sídlem v Bratislavě, (*omissis*) [adresa sídla], o přezkum zákonnosti rozhodnutí Rady Antimonopolního úřadu Slovenské republiky (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009, o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Bratislavě (krajský soud v Bratislavě, Slovensko) (*omissis*) ze dne 21. června 2017, rozhodl

takto:

Podle článku 267 Smlouvy o fungování Evropské unie („SFEU“) se Soudnímu dvoru Evropské unie předkládá předběžná otázka k výkladu čl. 11 odst. 6 věty

první nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy:

Znamená slovní spojení „ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články 81 a 82 Smlouvy“ ztrátu pravomoci orgánů členských států uplatňovat články 81 a 82 Smlouvy?

Vztahuje se článek 50 (Právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin) Listiny základních práv Evropské unie, vyhlášené dne 7. prosince 2000 v Nice, i na případy správních deliktů ve formě zneužití dominantního postavení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež byly samostatně a nezávisle sankcionovány Komisí a orgánem členského státu při výkonu jejich pravomoci podle čl. 11 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002?

Řízení se přerušuje.

Odůvodnění

Článek I | Probíhající řízení před nejvyšším soudem

1. Nejvyšší soud Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) jako soud kasační v řízení sp. zn. (*omissis*) projednává kasační stížnost stěžovatelky Slovak Telekom, a.s., se sídlem v Bratislavě, proti rozsudku Krajského soudu v Bratislavě (krajský soud v Bratislavě) (*omissis*) ze dne 21. června 2017, kterým krajský soud jakožto příslušný správní soud zamítl žalobu stěžovatelky proti pravomocnému rozhodnutí žalovaného (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009. Kasační soud předběžně dospěl k závěru, že ve vztahu k žalobkyni došlo k souběžnému uplatňování článku 81 Smlouvy (článku 102 SFEU) Komisí a současně žalovaným pro porušení zákazu *margin squeeze* v období od 12. srpna 2005 do 21. prosince 2007 na maloobchodním masovém trhu širokopásmových služeb nabízených v pevném místě a na velkoobchodním trhu přístupu ke zpřístupněným účastnickým vedením.

Článek II | Rozhodnutí Antimonopolního úřadu SR (*omissis*)

2. Rada Antimonopolního úřadu Slovenské republiky druhostupňovým rozhodnutím (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009 změnila napadené prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 21. prosince 2007 v bodě 11 tak, že na základě § 38 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 3 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (zákon č. 136/2001 Z. z., o ochraně hospodářské soutěže a o změně a doplnění zákona Slovenské národní rady č. 347/1990 Zb., o organizaci ministerstev a ostatních ústředních orgánů státní správy Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů) ukládá společnosti Slovak Telekom, a.s., (*omissis*), za zneužití dominantního postavení (podle článku 82 Smlouvy) popsané v bodech 1 až 8 výroku pokutu ve výši 17 453 362,54 eura (525 800 000 SKK), s povinností uhradit ji do 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

3. Zneužití dominantního postavení je popsáno v bodech 1 až 6 výroku rozhodnutí (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009 tak, že jde o jednání společnosti Slovak Telekom, a.s., na maloobchodním trhu (1. uplatňování tarifu 30 min. za 0,033 eur, 2. uplatňování tarifu bezplatných volání, 3. uplatňování maloobchodní ceny produktu Firemný internet Mini, 4. uplatňování maloobchodní ceny produktu Rodinný internet, 5. uplatňování maloobchodní ceny produktu Biznis partner) za současného uplatňování velkoobchodních propojovacích poplatků[, a] představuje stlačení marže a je zneužitím dominantního postavení podle čl. 82 písm. a) Smlouvy o založení Evropských společenství a podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 136/2001 Z. z., o ochraně hospodářské soutěže.
4. Rozhodnutí Rady Antimonopolního úřadu Slovenské republiky (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009 vymezuje v bodě 297 délku porušování zákona následovně:
  - a. body 1 a 2 výroku – od 15. června 2004 [uvedení tarifu 30 min/0,033 eur (1 Sk)] do doby vydání rozhodnutí, t.j. 3 roky a 4 měsíce; bod 5 výroku od 1. března 2005 do vydání rozhodnutí, t.j. 2 roky a 9 měsíců. V případě bezplatných volání (bod 2 výroku) Rada úřadu, jak bylo již uvedeno výše, posoudila začátek protiprávního jednání jinak (úřad jej datoval k 1. srpnu 2005), neboť k uvedení tohoto tarifu na trh došlo v rámci prvního volacího programu již k 15. červnu 2004. Tento závěr ovšem nemá podle názoru Rady úřadu vliv na zvýšení pokuty, jelikož první stupeň správně vyhodnotil, že šlo o tarify, které se prolínaly volacími programy v čase, ve většině případů tarif bezplatných volání nahrazoval tarif 30 min/0,033 eur (1 Sk), a období porušování vyhodnotil jako celek jako střednědobé protiprávní jednání;
  - b. body 3 a 4 výroku – i tady šlo o střednědobé protiprávní jednání (t.j. protiprávní jednání v trvání 1 roku až 5 let) v případě Firemného internetu Mini (od 1. července 2005 do vydání rozhodnutí) i Rodinného internetu (od 1. srpna 2004 do vydání rozhodnutí);
  - c. bod 6 výroku – od 1. srpna 2002 do doby vydání rozhodnutí, t.j. dlouhodobé protiprávní jednání;
  - d. bod 7 výroku – od 1. ledna 2003 do vydání rozhodnutí, t.j. střednědobé protiprávní jednání;
  - e. bod 8 výroku rozhodnutí – v případě vázání dial-up internetu na odběr telefonní služby od 1. května 2001 do vydání rozhodnutí (t.j. dlouhodobé porušování), v případě vysokorychlostního internetu od 1. června 2003 do vydání rozhodnutí (t.j. střednědobé porušování).

Článek III | Rozhodnutí Evropské komise C(2014) 7465

5. Evropská komise, generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, rozhodnutím C(2014) 7465 ze dne 15. října 2014 (AT.39523-Slovak Telekom) týkajícím řízení podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 54 Dohody o EHP

v čl. 1 bodech 1 a 2 rozhodla, že se podnik tvořený společnostmi Deutsche Telekom AG a Slovak Telekom, a.s., se dopustil jediného a trvajících porušení článku 102 Smlouvy a článku 54 Dohody o EHP. Protiprávní jednání trvalo od 12. srpna 2005 do 31. prosince 2010 a jeho součástí byly tyto praktiky:

- (a) neposkytnutí síťových informací, potřebných pro přístup ke zpřístupněným účastnickým vedením, alternativním provozovatelům;
  - (b) omezení rozsahu svých povinností týkajících se přístupu ke zpřístupněným účastnickým vedením;
  - (c) stanovení nepřiměřených podmínek v referenční nabídce v oblasti přístupu k účastnickým vedením týkajících se společného umístění, kvalifikace, odhadů, oprav a bankovních záruk;
  - (d) uplatňování nepřiměřených tarifů, které stejně efektivnímu konkurentovi využívajícímu velkoobchodní přístup ke zpřístupněným účastnickým vedením ST neumožňují beze ztráty replikovat maloobchodní portfolio širokopásmových služeb, jež nabízí ST.
6. Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 uložila Komise tyto pokuty:
- a. pokutu ve výši 38 838 000 eur společností Deutsche Telekom AG a Slovak Telekom, a.s., společně a nerozdílně;
  - b. pokutu ve výši 31 070 000 eur společnosti Deutsche Telekom AG.
7. Z bodu 1507 odůvodnění rozhodnutí Evropské komise C(2014) 7465 ze dne 15. října 2014 (AT.39523 – Slovak Telekom) vyplývá, že Evropská komise skutkový stav hodnotila jako jediný a trvajících protiprávní jednání s tím, že v části 7 a 8 tohoto rozhodnutí bylo podrobně určeno, že Slovak Telekom se dopouštěla stlačení marže a uplatňovala strategii odmítání poskytování přístupu ke svým účastnickým vedením.
8. Podle bodu 1508 odůvodnění Komise „každé z těchto opatření by i samo o sobě představovalo porušení článku 102 Smlouvy[“]. Komise ovšem konstatuje, že společně tvoří jediný a trvajících protiprávní jednání, protože účelem (a pravděpodobným důsledkem) všech těchto opatření bylo omezit a narušit soutěž na maloobchodním masovém trhu širokopásmových služeb nabízených v pevném místě v[e Slovenské republice] a ochránit výnosy a postavení Slovak Telekom na masovém trhu širokopásmových služeb.
9. Rozhodnutí Evropské komise C(2014) 7465 ze dne 15. října 2014 (AT.39523-Slovak Telekom) je předmětem prvostupňového řízení před Tribunálem Evropské ve věci T-851/14, Slovak Telekom v. Evropská komise, a řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem Evropské unie ve věci C-165/19 P.

Článek IV | Důvody pro předložení předběžné otázky

10. Kasační soud podle § 196 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (zákon č. 162/2015 Z. z., soudní řád správní, dále jen „SSP“) usnesením (*omissis*) ze dne 29. května 2019 vyzval účastníky řízení, aby se v lhůtě 15 dnů vyjádřili k dodržení zásady *ne bis in idem* při aplikaci zneužívání dominantního postavení formou stlačení marže podle článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie, v překrývající se části posuzovaného období od 12. srpna 2005 do vydání prvostupňového rozhodnutí Antimonopolního úřadu Slovenské republiky (*omissis*) ze dne 21. prosince 2007.
11. Žalovaný Antimonopolní úřad Slovenské republiky ve vyjádření ze dne 29. května 2019 k dodržení zásady *ne bis in idem* uvedl (body 12, 13 a 14), že navzdory tomu, že se oba případy týkaly porušování článku 102 SFEU (dříve článku 82 ES), zneužití dominantního postavení, jde o dva různé případy (Evropská komise posuzovala věcně jiný případ než antimonopolní úřad). Z obsahu obou rozhodnutí je zřejmé, že antimonopolní úřad, resp. Rada úřadu, a Evropská komise posuzovaly jiné produkty. Úřad posuzoval produkty na maloobchodní úrovni a Evropská komise na velkoobchodní úrovni. V žádném případě nešlo o totožné případy, a proto nemůže v žádném případě ani existovat věcné překrývání se případů, a tedy v posuzovaném případě nemohlo dojít ani k porušení zásady *ne bis in idem*.
12. Podle názoru žalovaného tedy k porušení zásady *ne bis in idem* v rozhodnutí Rady úřadu nemohlo dojít, a to vzhledem ke všemu výše uvedenému, především ale z hlediska časového, když antimonopolní úřad, resp. Rada úřadu, vydal rozhodnutí v roce 2009, tedy 5 let před vydáním rozhodnutí Komise. V případě pochybností by to ovšem byla otázka především pro Tribunál Evropské unie ve vztahu k rozhodnutí Komise, což ovšem Tribunál nekonstatoval.
13. Stěžovatelka ve vyjádření ze dne 14. června 2019 uvedla, že obě sankce byly uloženy za jednání, jehož účelem je podle Komise i podle žalovaného oslabení, resp. vyloučení soutěže, které by nenastalo při dostatečném velkoobchodním přístupu k infrastruktuře žalobkyně, především ke [zpřístupněným účastnickým vedením]. Dané jednání spolu se stláčením marže a odmítáním přístupu k účastnickým vedením tvořilo podle Komise jediné a trvající protiprávní jednání. Jakékoli jiné následky tohoto jediné a trvajícího protiprávního jednání potom nemohou být sankcionovány jiným orgánem v samostatném řízení a separátní sankcí. Řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí Komise, začalo – ve smyslu bodu 12 rozhodnutí Komise – formálně doručením výzvy Komise žalobkyni dne 8. dubna 2009 (den před vydáním druhostupňového rozhodnutí žalovaného), přičemž ale již dne 13. června 2008 Komise žádala konkurenty stěžovatelky o podání informace o praktikách žalobkyně a ve dnech 13. až 15. ledna 2009 uskutečnila ve spolupráci se žalovaným neohlášenou kontrolu prostor stěžovatelky. Žalovaný bezpochyby věděl o řízení vedeném Komisí a o předmětu tohoto řízení, který se co do obsahu a trvání překrýval s předmětem jím vedeného rozkladového řízení. Stěžovatelka má za to, že tyto vady i následky porušení zásady *ne bis in idem* podstatně zasahují do jejího právního postavení. Zejména poukazuje na skutečnost, že z její strany byly zaplaceny obě mimořádně vysoké

sankce (sankci uloženou napadenými rozhodnutími žalovaného žalobkyně již zaplatila dne 20. října 2017).

14. Kasační soud se neztotožňuje se stanoviskem žalovaného, že z obsahu obou rozhodnutí je zřejmé, že antimonopolní úřad, resp. Rada úřadu, a Evropská komise posuzovaly jiné produkty. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že zneužití dominantního postavení je popsáno v bodech 1 až 5 výroku rozhodnutí (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009 tak, že jde o jednání společnosti Slovak Telekom, a.s., na maloobchodním trhu (např. uplatňování tarifu bezplatných volání) za současného uplatňování velkoobchodních propojovacích poplatků a představuje stlačení marže, které je zneužitím dominantního postavení podle čl. 82 písm. a) Smlouvy o založení Evropských společenství a podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 136/2001 Z. z., o ochraně hospodářské soutěže.
15. Praktika podniku konstatovaná Komisí [v] čl. 1 bodě 2 písm. d) rozhodnutí C(2014) 7465 ze dne 15. října 2014 AT.39523-Slovak Telekom, podle kterého jde o uplatňování nepřiměřených tarifů, které stejně efektivnímu konkurentovi využívajícímu velkoobchodní přístup ke zpřístupněným účastnickým vedením ST neumožňují beze ztráty replikovat maloobchodní portfolio širokopásmových služeb, jež nabízí ST, se podle názoru kasačního soudu překrývá se skutky uvedenými v bodech 1 až 5 rozhodnutí (*omissis*) ze dne 9. dubna 2009. Komise v bodě 86 rozhodnutí definovala oba trhy, které jsou vzájemně úzce propojené, a sice a) maloobchodní trh širokopásmových služeb nabízených v pevném místě a b) velkoobchodní trh s přístupem ke zpřístupněným účastnickým vedením.
16. Kasační soud dospěl k závěru, že pokud je ve smyslu dotčeného článku nařízení přípustná souběžná pravomoc, je přípustné i souběžné vydání sankčních rozhodnutí ve vztahu k témuž předmětu posuzování. Vzhledem k tomu, že tento závěr může být v rozporu se zásadou *ne bis in idem*, dovoluje si požádat Soudní dvůr Evropské unie o výklad k položené otázce, bez kterého nemůže pokračovat v řízení.

Článek V | Právo Evropské unie a judikatura Soudního dvora EU

17. Článek 11 odst. 6 věta první nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy stanoví: „Zahájením řízení ze strany Komise za účelem přijetí rozhodnutí podle kapitoly III ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články 81 a 82 Smlouvy. Pokud orgán pro hospodářskou soutěž členského státu již v nějakém případě jedná, Komise zahájí řízení teprve po konzultaci s tímto vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž.“
18. Prejudikaturu k zásadě *ne bis in idem* v daném případě tvoří rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 3. dubna 2019 ve věci C-617/17, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A, který ovšem řeší situaci *ne bis in idem* podle článku 50 Listiny základních práv Evropské unie ve vztahu k současnému uplatnění práva

Evropské unie a vnitrostátního práva v jednom rozhodnutí vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž. Kasační soud poukazuje na odlišnost právní situace ve věci C-617/17, Powszechny Zakład Ubezpieczeń na Życie S.A, od řízení před Nejvyšším súdom Slovenskej republiky (Nejvyšší soud Slovenské republiky) (*omissis*) v tom, že jde o nezávislé samostatné sankcionování porušení článku 102 Smlouvy Komise a vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž. Kasační soud vidí problém v souběžném sankcionování podle práva Evropské unie dvěma orgány. (Z tohoto důvodu necituje relevantní vnitrostátní právo).

Článek VI | Přerušení řízení

19. Podle § 100 odst. 1 písm. c) SPP kasační soud přerušil řízení (*omissis*) z důvodu, že podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce k Soudnímu dvoru Evropské unie.

(*omissis*) [poučení o nemožnosti podat opravný prostředek]

V Bratislavě dne 12. listopadu 2019

PRACOVNÍ DOKUMENT